

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De commendatione Virtutis, autoritate Saluatoris. Cap. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

dum, sed cōplendū. Virtus vel gratia est arra beatitudinis: quia quādā inchoatio eius est. 2. Cor. 1. Signauit nos & dedit pignus spiritus in cordibus nostris. ¶ Itē vnctio est ad regnum: non ad regnum Francie, sed ad regnum gloria. Serua vnctionem, securus es de regno. 1. Ioan. 2. Et vos vnctionem quam accepistis ab eo, maneat in vobis, hanc vnctionem facit Deus ipse. 2. Corin. 1. Qui vnxit nos, Deus est. Nec solum vnctio est ad regnū futurum: imò per ipsam viri sancti viā ducunt regiam in præsenti. Luc. 18. Regnum Dei intra vos est. Rom. 13. Regnum Dei nō est esca, & potus, sed iustitia, & pax, & gaudiū in Spiritu sancto. Nō solum regnū Dei dicitur esse in cordibus sanctorum: quia Deus in eis regnat, cuius imperio in omnibus obediunt: sed etiā quia ipsi quodammodo regnant ad Dei similitudinem. Omnia enim & prospera & aduersa seruiunt eis, & cooperantur in bonū. Seneca: Si vis omnia tibi subiicere, subiice te rationi. Idē: Vis habere honorem magnū, imperium dabo tibi, impera tibi. Bern. Nō putent diuites huius seculi fratres Christi possidere sola cęlestia, quia audiunt Christū dicentem: Beati pauperes, &c. possident & terrena. Fideli homini totus mundus diuitiarū est. Plane totus, quia tā prospera quā aduersa opus ipsius æquē omnia seruiunt ei & cooperantur in bonū. Sapien. 17. Omnia transfigurata omnium nutritici gratiæ tuę deseruiebant. ¶ Item virtus vel gratia pretiū est regni cęlestis. Rom. 6. Gratia Dei vita aterna. Macrobius: Quanquam sapientibus conscientia ipsa factorum egregiorum amplissimū virtutis est premiū: tamen illa diuina virtus stabiliora quādam præmiorum genera desiderat. Virtus est pretium quodammodo ipsius Dei. August. in lib. de ciuitate Dei: Præmium virtutis erit ipse qui virtutem dedit.

De commendatione Virtutis, auctoritate Saluatoris. CAP. XII.

Quintō commendabilis est virtus auctoritate Saluatoris, qui virtutem monet querere, cum bona terrena consulat relinquere. Matth. 6. Primum querite regnum Dei, & iustitiam eius, &c. Matt. 19. Si vis perfectus esse, vende omnia que habes, & da pauperibus, &c. Augu. Cum ea quæ Deus laudat & promittit ab illo petitis, securē petite. Illa enim Deo propitio cōceduntur. Quando autem petitis temporalia, cū modo petite, & cum timore illi committite, vt si prosint, det: si scit obesse, non det. Quid enim oblit vel profit, medicus nouit, nō ægrotus. Amatores virtutis Christus beatos prædicat, cum contemptores temporalium beatos dicat. Matt. 5. Beati pauperes spiritu, &c. Et in eodem, Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam, quoniam

ipſi ſaturabuntur. ¶ Cum Chriſtus pauperrimus eſſe voluerit, quantum ad bona temporalia, tamen quantum ad virtutes diſtiſſimus voluit eſſe. vnde Ioannes refert ſe vidiffe eum plenum gratia. Ioan. 1. Et in eodem: De plenitudine eius nos omnes accepimus. Præmiſerat Deus diuerſos ſanctos in mundum, ad diuerſas virtutes oſtendendas: tandem venit ipſe in propria perſona eas docere, & per experientiam addiſcere. Greg. in Moral. Ad oſtendam innocentiam venit Abel. Ad docendam munditiam venit Enoch. Ad inſinuandam longanimitatem ſpei & operis venit Noë. Ad manifeſtandam obedientiam venit Abraham. Ad demonſtrandam coniugalis vitæ teſtimonium venit Iſaac. Ad inſinuandam laboris tolerantiam venit Iacob. Ad rependendam pro malo bonæ retributionis gratiam venit Ioseph. Ad oſtendam manſuetudinem venit Moyſes. Ad inſinuandam contra aduerſa fiduciam venit Iofue. Ad oſtendam inter flagella patientiam venit Iob. Magiſterium manſuetudinis & humilitatis ſibi aſcribit Saluator. Matth. 11. Diſcite à me, inquit, quia mitiſſum, & humilis corde. Et eiufdem 10. docet prudentiam: Eſtote, inquit, prudentes. Et Luc. 21. ſobrietatem: Attēdite vobis ne forte grauentur corda veſtra in crapula & ebrietate. Io. 13. charitatem & humilitatem, in ablutione pedum. Eiufdem 15. charitatem. Ceteras virtutes ſimiliter docet, ſicut patebit, cum de ſingulis virtutibus tractabitur. Addiſcere etiā eos voluit per experientiam. Vnde Lucas oſtendit eum profeciſſe ſapientiam, & artem, & gratiam apud Deum & homines. Luc. 2. Et ad Heb. 5. Cū eſſet filius Dei, ex his quæ paſſus eſt, didicit obedientiam. Non parum efficax eſt exemplum virtutum Chriſti. Aug. Exemplum virtutum Chriſti noſtra vitia curatur, vt id quod oſtendit eſſe faciendum, non ſolum ſine murmure, ſed etiā cum delectatione faciamus.

De commendatione Virtutis à multiplici ſuo effectu. CAP. XIII.

Sexto commendabilis eſt virtus à multiplici ſuo effectu. Vnus eſſectus eius eſt, quod à malis defendit. Vnde quidam dixit, Virtutem dici eō quod vi tueatur poſſeſſorē ſuum. Ideo Dominus exponere noluit poſt paſſionē ſuā diſcipulos periculis, antequā virtute muniti eſſent. Luc. 24. Sedere in ciuitate, quouſque induamini virtute ex alto. Sen. Nullus contra fortunam inexpugnabilis mirus eſt: intus inſtruamur: ſi pars illa tuta eſt, pulſari homo poteſt, capi non poteſt. Tull. Mors terribilis eſt his, quibus cū vita omnia extinguntur. Sapientis animus virtutibus omnibus & manibus ſeptus eſt. ¶ Itē virtus etiā bona temporalia diſcretè diſponit. Vnde Aug. Deus oſtēdit in opulentiſſimo & præclaro imperio Roman